

۲۰۱۰/۸/۱۱

خبرگزاری صدای افغان (آوا)
سرویس تحلیل و پژوهش اخبار

حرکت در جهت استقلال، تنها راه دولت افغانستان

نشر اسناد محرمانه اردوی امریکا در وبلاک غیر رسمی «ویکی لیکس» با آنکه در رسانه‌های جهان انعکاس گسترده ای داشت و بسیاری از دولت‌ها و کشورها نسبت به آن عکس العمل نشان دادند، تا آنجا که بر روابط دیپلماتیک بعضی از کشورهای مانند برتانیه و پاکستان سایه افکنده و روابط برخی از دولت‌های دیگر مانند انگلستان و هند را مستحکمتر ساخت. اما در افغانستان، طبق اخبار رسانه‌های داخلی، از بازتاب و در قبال آن از موضع‌گیری چندان جدی و مفید به وسیله دولتمردان افغانستان، برخوردار نگردید!

اگرچه بسیاری از رسانه‌های چاپی و غیر چاپی کشور، مسئولین مملکتی و بخصوص رئیس جمهور و تیم کاری او را به باد انتقاد گرفته اند که چرا در برابر یک چنین موضوع مهم و سرنوشت ساز برای کشور و منافع ملی ما، چنین برخورد منفعلانه و غیر مسئولانه ای را در پیش گرفته‌اند، به خصوص اظهارات وزیر دفاع کشور را در سفرش به مالزی و در ربط به انتشار اسناد محرمانه اردوی امریکا که گفته است: «ویکی لیکس چیزی تازه ای نگفته و دولت افغانستان از مدت‌ها قبل از این مسائل آگاه بوده است و...» شگفت آور و متحیر کننده خوانده اند. اما این قلم بدون آنکه قصد دفاع از وزیر دفاع و کابینه رئیس جمهور کرزی را داشته باشم، یاد آور می‌شوم که از یک جهت، حق با دولت افغانستان است و آن جهت و سمتی است که دولت افغانستان در طول ۱۰ سال تمام، همواره در گوش مسئولان دولت ایالات متحده امریکا و جامعه جهانی، با تمام وجود، فریاد زده و گفته است که ریشه‌های ترور و دهشت را در بیرون از مرزهای افغانستان و به خصوص در خاک پاکستان باید جستجو کرد.

این درست است که ما هیچگاه، مدافع تمامی اعمال و فعالیت‌های دولت نبوده و نخواهیم بود و در بسیاری از موارد از منتقدان سر سخت دولت و سهل انگاری‌های آن، بوده ایم، اما اینها دلیل نمی‌شود که به روی حقایق چشم ببندیم و مانند برخی از نشریات چاپی، از چوکات عدالت و انصاف، عبور کنیم.

دولت افغانستان نه یک بار و دو بار که یک دهه است با ذکر ادله و اسناد معتبر، به ایالات متحده امریکا و شرکای غربی آن، ثابت کرده است که افغانستان و خاک این کشور، خاستگاه و پرورشگاه تروریسم و القاعده و... نیست و بلکه این پاکستان و به خصوص استخبارات جهانی آن کشور است که پرورشگاه، ایستگاه و خاستگاه اولیه و اصلی تروریسم، القاعده و مخالفان دولت افغانستان، در منطقه و جهان است. دو گزارش مهم و خطرناک مکتب اقتصادی - سیاسی لندن و وبلاک غیر رسمی «ویکی لیکس» نیز همان تکرار حقایقی هستند که پیش از این و بصورت مکرر به وسیله دستگاه امنیتی و اطلاعاتی افغانستان به سمع و نظر دولت امریکا و شرکای غربی آنان، رسانیده شده است. اما اینکه امریکا و غرب، به اصرارها و تذکرات دولت افغانستان ارزش و اهمیت قائل نشده اند، به نظر می‌رسد عمده علت و دلیل آن این واقعیت باشد که دولتمردان امریکایی، چنانچه گزارش «ویکی لیکس» نیز بر آن صحنه می‌گذارد، از ابتدا تا اکنون از ارتباط طالبان با سازمان جهانی آی.اس.آی، تجهیز و تقویت و پرورش طالبان و مخالفان دولت افغانستان در داخل خاک پاکستان، نه تنها اطلاع دقیق و عمیق داشته که بگمان این قلم، دولتمردان امریکایی یا خود طراح این توطئه علیه دولت و مردم افغانستان بوده اند و یا اینکه، با طرح دولت و استخبارات پاکستان، در این مورد بخصوص، راضی و موافق بوده اند.

چرا، چنانچه تجربه سال‌های قبل در افغانستان و منطقه نشان داده است و این قلم نیز به تکرار به آن تذکر داده ام، اوضاع و احوال طالبان و مخالفان دولت افغانستان، به همین روال و منوال که وجود دارد، خواست اصلی دولت امریکا و شرکای غربی آن است؛ یعنی نه آنقدر قوی که بتوانند زمام امور در افغانستان را بدست گیرند و نه آن مقدار ضعیف که بکلی از صفحه کشور و منطقه حذف شوند، این همان طالبی است که به عنوان یک ابزار و وسیله کار آمد، هم به درد دولت و استخبارات پاکستان می‌خورد و هم به اهداف دراز مدت امریکا و غرب در افغانستان و منطقه کمک کرده و می‌کند. پس با این ارزیابی، طبیعی خواهد بود که دولت امریکا و شرکای غربی آن، به دولت پاکستان بعنوان یک همکار و شریک استراتژیک، بیشتر ارزش و بها بدهند تا دولت افغانستان که ابا اهمیت در خور توجه و استراتژیکی برای ایالات متحده و شرکاء غربی آن ندارد. از دید این قلم، آنچه به دولت و حاکمیت افغانستان مربوط می‌شود توجه و در اولویت قرار دادن چند گزینه است:

۱. دولت افغانستان، پس از سپری شدن حدود یک دهه، باید فهمیده و درک کرده باشد که نیروهای خارجی نه برای کمک و آبادانی افغانستان که بلکه با اهداف خاص و در جهت تأمین منافع که برای خودشان تعریف می‌کنند، به افغانستان و منطقه لشکرکشی کرده اند. پس این اولین اولویتی است که دولتمردان نیز بدان واقفند، اما مد توجه قرار

دادن آن در اجراءات ملي و سياسي از جانب دولتمردان، مطمع نظر اين قلم مي باشد. شايسته است حاكميت افغانستان با توجه به اين واقعيت، برنامه ها و پلان هاي كلان و كوچك كشور را پيروي و كنترول كند.

۲. حتي الامكان سعي شود از رخنه و نفوذ مستشاران خارجي در پست هاي كليدي و مهم كشور جلوگیری و يا كاسته شود. موضع گيري اخير رئيس جمهور حامد كرزي مبني بر متهم كردن خارجي ها در رشد فساد اداري، عدم مبارزه جدي آنان با تروريزم و كشتار بي رويه افراد ملكي، نشانگر روحیه آزاد منشي و استقلال طلبانه اي است كه در تمامي دولتمردان اعم از بالا تا پايين ترين مأمور دولتي و غير دولتي بايد تقويت شود.

۳. دولتمردان ما تلاش كنند با ايجاد و تقويت روحیه استقلال طلبي در خود و در ملت، زمينه ايجاد يك نظام كاملا مستقل و متكي به اراده ملت و منافع ملي خویش را پديد آورند. چنانچه بارها ياد آور شده ايم، ملت ما ملت صبور، پرتلاش و ملتي است كه قانع بوده و زود راضي مي شوند. مردم افغانستان به محض آنكه احساس كنند دولتمردان شان در راستاي استقلال و خدمت به مردم و كشور، كمر همت بسته اند، با تمام توان و قوا، پشت سر نظام و حكومت شان خواهند ايستاد. پس بر حكومت و دولتمردان ما است تا اين روحیه مردم ما را قدرداني نموده، از آن در جهت رشد و آباداني وطن، بهره وري كنند.

۴. با نظارت دقيق بر امكانات و كمك هاي جامعه جهاني، از آن در جهت رفع فقر، بيكاري و ساخت و ساز و آباداني كشور، بهره ببرند.

۵. به هر شكل ممكن با فساد طاقت فرساي اداري كه همه را افسرده و خسته کرده است، مبارزه جدي و اصولي انجام گيرد.

۶. و به طور كلي دولت، بايد دست به يك خانه تكاني گسترده و همه جانبه بزند و بسياري از افراد نالايق و غير شايسته را از قدرت كنار زده و به جاي آنان افراد شايسته و اهل كار و خدمت را به پست هاي مربوطه بگمارد. دولت اگر بقاء خود، ملت و كشور را مي خواهد و به آن اهميت مي دهد، در اين مورد به خصوص بايد بطور جدي وارد عمل شود و خلص سخن اينكه، پيش از آنكه ديگران و به خصوص همسايگاني چون پاكستان و البته با اشاره و اجازه ايالات متحده امريكا و غرب، استين بالا بزنند و براي افغانستان و اداره آن پلانگذاري كنند، و به تعبير ساده تر، قبل از آنكه آنان، طوري خانه دولت و كشور افغانستان را بتكانند كه گرد و خاك حاصل از آن به چشم دولتمردان كنوني و مردم رنجديده ما برود، بايد خود مسئولان نظام و حكومت ما با تعقل و تدبير دقيق، دست بكار خانه تكاني شوند.

بحث تجزيه افغانستان كه در اين شب و روز، از طريق رسانه هاي غربي، مطرح مي شود، زنگ خطري است كه دولتمردان كشور، ضمن جدي گرفتن آن، با رهنمود مناسب و معقول در اندیشه حل و فصل و خنثي كردن اين توطئه بزرگ باشند. به هر شكل، دولت افغانستان راه دشوار و پرخطري را در پيش رو دارد كه تنها و تنها در پرتو اتكا به پروردگار قدیر و اتكاء به مردم صبور و غيور افغانستان قابل پيمودن است و بس.

avapress@gmail.com

د پايو شميره: له ۲ تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همكاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه كړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليكني د ليكنيزي بني پازوالي د ليكوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليكنه له راليرلو مخكي په خير و لولي